



using
space
two

geregeld culturele buurt evenementen, door de buurtbewoners georganiseerd. Toen wij er kwamen wonen hebben we, samen met de bewoners, een groots straatfestival georganiseerd met optredens, poëzie en literatuur, kunstinstallaties, kinderactiviteiten en modeshow. Al deze dingen hebben de buurtbewoners laten inzien dat hier iets zeer waardevols plaatsvindt en dat ze dat niet mogen kwijtspelen.

De buurtbewoners, vertegenwoordigd door de Raad van 11, stelt daarom aan het WBR voor om de plannen voor de renovatie verder door te ontwikkelen zodat deze sociale en culturele aspecten in de toekomst kunnen verdergaan. Dit is een proces dat de buurtbewoners samen met ons en het WBR wil inzetten. Wij leveren de creatieve input om op een innovatieve manier tot een nieuw soort stadsrenovatie te komen. Eén waarin de sociale en culturele aspecten even zwaar doorwegen als de economische. Wij hebben Peter Voogt (adviseur, IGG-Voogt & van Veenen) en Lidewij Tummers (architect, Tussen Ruimte) daarbij aangedragen om als externe adviseurs dit proces te begeleiden.

Wij doen hieraan mee uit idealisme en engagement, niet uit opportunisme. Het is ons duidelijk dat er op een gegeven moment een renovatieplan klaar is waar bewoners en WBR tevreden mee zijn. Op dat moment zullen wij vertrekken en plaats maken voor de werken. Wij hopen dat er in het uiteindelijke plan plaats zal zijn voor een aantal van ons want velen willen hier graag blijven, ook in een huursituatie, en geëngageerd blijven in wat een schitterende Rotterdamse buurt is.

Met vriendelijke groet,
De krakers van het Lincke Zwaard

using space issue two

a zine about squatting, social centres and alternative ways of living

so a few months after the dust has settled on the snellinckstraat squat action, i read back what i wrote a while ago and it seems interesting for an issue of *using space*.

issue one was about social centres i have visited around europe and is still available in person or by mail for a trade. its also online (like this one too) as a pdf at <http://zine.mujsinga.net> and eventually i hope to upload them to <http://zinelibrary.net>.

issue three will be out soon and it will be about the groene voltage social centre in rotterdam.

shouts to marc monobrain for inspiring me with his zine library at the hondenkoekjesfabriek and to eric for allowing me to stay at his house in the countryside for a few days and get my bearings again after spending too long in babylon. not forgetting uta, who was a great neighbour and who took some of the fotos used here. cheers!

contact in the first instance = spaceman@mujsinga.net

-----the -----snellinckstraat -----story

an introspective personal account of a short-lived squatting project in rotterdam, which includes....

- the potted history
- account with illustrations
- weblinks
- another account (in dutch)

-----***potted history***

july 2006 - squatted
august - moving there, fixing up stuff
september - festival
october - lull
november - wondering where the communal energy went
december - dagvaarding, kort geding
january 2007- evicted
february - boarded up, still standing empty
june - still standing empty altho apparently some work has been done

plaatselijke bewoners met open armen ontvangen. Voor hun zijn we een garantie dat hun buurt niet ten prooi valt aan de vandaliteit, criminaliteit en sociale neergang die leegstand met zich meebrengt.

Wij hebben ons meteen ingezet om aan de plaatselijke sociale en culturele activiteiten deel te nemen en zijn daar door onze eigen initiatieven een belangrijk onderdeel van geworden. Voorbeelden van de activiteiten in de buurt zijn de tuinexposities, de voordeurschilderactie, het straatfestival, de expositieruimten, de filmavonden, de openluchtbioscoop, het halloween-feestje voor kinderen en veel meer.

De buurtbewoners zijn al 2 jaar lang in overleg - en soms in regelrechte strijd - met het WBR over de renovatie van de 2 straten. Oorspronkelijk wou het WBR alle bewoners eruit hebben om z'n plannen voor hogere-klasse woningen waar te maken. Volkomen terecht hebben de bewoners dit niet zomaar over zich heen laten gaan en zijn in actie geschoten. Met allerlei tactieken heeft WBR de bewoners proberen weg te werken of te sussen maar die hebben stand gehouden en WBR lijkt nu ingezien te hebben dat ze toch de bewoners zullen moeten horen in hun plannen. Inmiddels zijn ze zover dat de bewoners hun woningen na de renovatie kunnen behouden en inspraak hebben in wat die renovatie zal inhouden voor hun woning. Dat was lang het doel van de bewoners. Wij hebben hen gewezen op nog iets anders.

In de buurt is door de jaren heen een sterke sociale verbintenis ontstaan. Dat is begonnen toen de bewoners - niet de politie of beleidsmakers - prostitutie en drugsoverlast de straat uitgewerkt hebben. De Zwaerdecroonstraat ziet er - met z'n hoge bomen, bloemperkjes en beschilderde deuren - bijna sprookjesachtig uit. Dat is het resultaat van gezamenlijke initiatieven. In het Lincke Zwaard pand (een kraakpand van de bewoners zelf) gebeuren

in time-staggered teams of 2 to 4 people we got all the doors opened and new locks put on in a matter of minutes. we had squatted 16 doors. the houses were fairly typical old dutch houses, all in a row with sets of two doors next to each other. one door led to a ground floor flat with a basement. the other front door led to the floors above: first floor, second floor and attic, sometimes split into b1 and b2, sometimes not. pretty much all the flat had balconies onto gardens, which sat in the middle of the block (see diagram)



the gardens were nice and made me want to live there. on the zwaerdecroon side there was already a communal house at 62 and eight gardens were joined together. there was a sculpture garden. one guy had a pig and a parrot. for central rotterdam this was quite intriguing. that night we sat out in the gardens and celebrated our small victory. now, with all the squats, you could just about walk from end of the block to the other.

Ton Rhijnsburger slaagde er nauwelijks in dit punt krachtig naar voren te brengen. Zijn verweer was slap en stilletjes tegenover een veel alertere en spraakzamere advocaat van het WBR. Bovendien maakte Rhijnsburger weinig gebruik van alle informatie over de zaak die de krakers en ook de bewoners hem hadden geleverd. Het WBR kwam daardoor in de zitting weg met het verkondigen van onjuistheden en te positief voorgestelde inschattingen van het verloop van het Snelle Croon proces. Menig kraker kreeg het gevoel dat hij beter zelf zijn verweer had kunnen voeren.

Concessies WBR aan bewoners

Het WBR liet bij monde van een woordvoerder tijdens de rechtszitting weten dat het WBR hoopt dat de 'puzzel' met de bewoners (bedoeld wordt de inspraak van de huurders in de ontwikkeling van de definitieve renovatieplannen) in het voorjaar van 2007 klaar is en dat vanaf dat moment de huurders van de Snellinckstraat naar een tijdelijke of andere woning kunnen gaan. Degenen die dat echt niet willen (en die in een bovenwoning zitten), kunnen blijven. Verder liet het WBR aan de rechter weten dat alle huidige huurders naar hun eigen woning terug kunnen keren (op de plek waar hij/zij nu woont). Dat was een toezegging die het WBR in overleg met de huurders tot dan toe niet had gedaan.

Zo heeft het WBR in de dagen na de rechtszitting nog meer toezeggingen en concessies gedaan jegens de Raad van 11 in het voordeel van de huurders. Overigens in ruil voor een belofte van de Raad van 11 dat er geen bezwaar aangetekend wordt tegen de bouwvergunning voor het funderingsherstel. De Raad van 11 heeft die belofte gedaan. Door deze ontwikkelingen is de sfeer tussen beide partijen een stuk verbeterd. De Raad van 11 is hierdoor minder geneigd nog in de bres te springen voor de krakers.

hier geen gehoor aan gegeven omdat zij niet op de hoogte waren van concrete plannen voor start van de werkzaamheden in de Snellinckstraat. Huurders in de Snellinckstraat hadden immers ook nog geen bericht ontvangen dat de werkzaamheden spoedig zouden beginnen.

Op 30 november kregen alle bewoners van de gekraakte panden in de Snellinckstraat een dagvaarding in kort geding. Daarin stond dat het WBR en ERA in januari 2007 willen beginnen met de werkzaamheden ter renovatie van de funderingen.

Omdat zij allen in dezelfde situatie verkeren en omdat zij afgelopen juli als groep de 16 panden hebben gekraakt om leegstand in de Snellinckstraat tegen te gaan (naast de meer persoonlijke reden om in eigen woonbehoefte te voorzien) hebben de krakers voorgesteld hun dagvaardingen samen te voegen tot een zaak en een verdediging. Zij hebben alleen een verklaring ondertekend waarin zij verklaren in te zullen stemmen met de uitspraak van die ene zaak en die te beschouwen als een uitspraak in hun eigen kort geding. De rechtszitting vond plaats op 12 december 2006.

Helaas, een advocaat

Ton Rhijnsburger, de advocaat van de krakers van het Lincke Zwaard, probeerde aannemelijk te maken dat er vertraging zou gaan optreden in de uitvoering van de plannen en bouwwerkzaamheden van het WBR en ERA. Dit omdat er al eerder regelmatig vertraging was opgetreden in het 'Snelle Croon' proces, met name omdat de huurders aan de rem hadden getrokken. Het zou daarom onverstandig zijn de krakers er nu al uit te zetten, omdat er dan de kans bestond dat er geruime tijd leegstand zou ontstaan. Beter zou het zijn pas met werkzaamheden te beginnen (de eerste spade in de grond te zetten) als alle plannen rond zouden zijn. Dus niet alleen de plannen voor de funderingen, maar ook die voor renovatie van de gevels, daken en binnenwerken.

as it turned out, we started living at snellinckstraat, because the house we had squatted elsewhere in rotterdam got evicted. i didnt really want to live so much in the centre and i had some doubts about the project (generally revolving around people's level of experience and commitment), but yeah, i had helped originally and the option came at a good time, so i went for it. i dont regret living there but it was a shame to have my doubts confirmed later...

the background

woning bedrijf rotterdam has a big plan for this block. they want to turf out the renters to other areas, renovate the buildings and then sell them off to yuppies. and watch the money roll in! wbr used to be a state owned social housing group, now they are privatised and not so social. they illegally evict squatters, they lie to renters, they are pushing through a massive project in crosswijk despite huge community opposition. they are the enemy. when they cleaned out the buildings they took out gas pipes, trashed toilets, took away sinks, illegally ripped out the electricity meters and generally trashed these beautiful old buildings.



wbr had stripped some of the apartments more than others. we took a fairly fucked one. i guess people get what they can fix. the gurl downstairs got an almost fully fitted apartment and her boyfriend fixed the shower. with an excellent aussie builder who was happy to help, we ran gas pipes, connected water with hosepipe and moved in a lot of stuff. in winter i hooked up a wood stove for heating.

reaction from wbr

we sent them the letter informing them of the squatting and at first they tried to negotiate, offering us antisquat contracts (which would basically mean us agreeing to them telling us when we should leave; in this case it was never really an option).

they said we were illegal and they worried for our safety. we answered that they had made the places unliveable and that was their fault, but we were concerned to make the places safe. and we would, although they were not allowed to enter because nowadays in rotterdam you get intervention teams - so-called because the police, the owner, perhaps some utility service people and perhaps antisquat people turn up, blag their way in on some pretext and sometimes even evict people or put on metal doors (illegal).

myth of communal living

it was strange that when we fought the court case, i was basically the only one of two people from our street who took an active interest! the other five people who immediately spring to mind were all living on zwaerdecroonstraat.

it was also strange that when we organised meetings by sms, notes on the street noticeboard, emails, and notes through doors, most people didn't come.

Een van de belangrijkste eisen van de bewoners was dat er geen leegstand zou ontstaan in beide straten totdat de renovatieplannen concreet waren en er kon worden begonnen met de werkzaamheden. Tot op heden zijn de renovatieplannen nog niet concreet. Om met de werkzaamheden te kunnen beginnen moeten de bewoners de plannen hebben goedgekeurd. Het WBR en de Raad van 11 zijn het op enkele belangrijke punten nog niet eens. Met name wat betreft de terugkeer van de huidige sociale huurders en de renovatie van het binnenwerk van de woningen.

Een belangrijk struikelblok blijft de planning van de werkzaamheden. De bewoners vrezen dat er voor langere tijd leegstand en overlast ontstaat als er al wordt begonnen met de werkzaamheden terwijl de plannen nog niet rond zijn.

Funderingsherstel

Het WBR heeft afgelopen zomer projectontwikkelaar ERA in de arm genomen, en wil nu zo snel mogelijk beginnen. ERA heeft daartoe begin oktober bij deelgemeente Delfshaven een bouwvergunning aangevraagd voor renovatie van de funderingen in de Snellinckstraat en de Zwaerdecroonstraat. Die vergunning wordt naar verwachting eind december 2006 verleend. Het is niet waarschijnlijk dat de bewoners er bezwaar tegen zullen aantekenen. ERA en het WBR hebben vooralsnog geen contracten ondertekend want ERA wil niet aan de (funderings-) werkzaamheden beginnen als 50 procent van de huizen in de Snellinckstraat nog bewoond is. Dat is het geval zo lang de krakers nog in de Snellinckstraat wonen.

Kort geding

Op 10 november 2006 kregen de bewoners van de gekraakte panden in de Snellinckstraat een brief van het WBR met het verzoek de panden binnen twee weken te verlaten omdat het WBR de panden nodig had voor 'dringend eigen gebruik'. De krakers hebben

-----another account

Massakraak

Half juli 2006 vond er in de Snellinckstraat in de wijk Middelland in Rotterdam West een massakraak plaats. In een paar uur tijd werden in een klap 16 leegstaande huizen in de Snellinckstraat gekraakt door een groep studenten, kunstenaars en artiesten. Buurt- en straatbewoners gaven te kennen dat ze de krakers welkom heetten, want ze hadden liever zulke krakers -met wie afspraken te maken viel- dan leegstand en aanpalende verloedering.

Sindsdien hebben bewoners en krakers gezamenlijk activiteiten ontplooid voor de buurt. Zoals een straatfestival in de Snellinckstraat, een Halloweenfeest voor de kinderen en filmavonden in de gezamenlijke binnentuin.

De panden in de Snellinckstraat zijn in het bezit van het WBR. De woningcorporatie wil de panden (voornamelijk sociale huurwoningen) in de Snellinckstraat en de Zwaerdecroonstraat renoveren en grotendeels omvormen tot huur- en koopwoningen voor het duurdere marktsegment. Het renovatieproject is bekend onder de naam 'Snelle Croon'. Belangrijkste werkzaamheden zullen de renovatie van de funderingen, gevels en daken zijn. Als het alleen aan het WBR lag werd ook het binnenwerk van de 100 jaar oude woningen 'aangepast aan de eisen van deze tijd'.

De Raad van 11

De buurtbewoners, vertegenwoordigd door de Raad van 11, zijn al 2 jaar lang in overleg - en soms in regelrechte strijd - met het WBR over de renovatieplannen van beide straten. Oorspronkelijk wilde het WBR alle bewoners eruit hebben om z'n plannen voor duurdere huur- en koopwoningen waar te maken. De bewoners hebben dit echter weten te voorkomen en inspraak geëist in de plannen.

more than that it was fucking rude that soem people squatted buildings (or even had buildings squatted for them!!) and then didnt even bother moving in, or passing the house onto to someone else. that sort of thing invites badkarma, i hope.

but i wasnt surprised, its the way things go.

on the level of commitment thing, well, everyone always has a good excuse and most people were young, students or stoners or both. i guess it wasnt really a priority for them. it is for me.

we had a communal house but it never really got used much. yes, we had meetings there, and it was used for the festival. thats about it. perhaps in time more would have happened there.

there was the street festival, which actually i missed.



maybe my perspective on things is different to others (not better, not worse, just different), because i didnt really give a shit about the festival. im into longterm social change, which can take many forms, including a well organised party, but i just couldnt get excited about the festival. still cant. i mean, im glad it happened, as a positive example of what squatters can do, but i would rather people put their energy into eating together on a regular basis or turning up to meetings or something.

hierarchy

in the last few years i have observed a lot of hierarchy in the social groups i have drifted through. i used to identify it and attempt to deal with it, but the problem is that life is too short and in some cases maybe i bit off more than i could chew. the status quo exists because people are lazy to change, yes its true, but also because its a sort of default position which everyone can at least tolerate, if not enjoy. the dust has settled. if you kick up the dust, then how to let it settle again without imposing more hierarchy?

and most people like hierarchy anyway! either they are a master or a slave (i dont wanna get too nietzschean on your ass, but it is true to an extent). the masters like to rule, the slaves like to follow. i cant simply follow but im a master who doesnt want to rule, so i get myself into pretty knotty situations sometimes. anyways, with snellinckstraat, i would say two people organised the squat action. then one stepped back, and the other continued to maintain control. this had both good and bad aspects to it and both should be addressed, because this in effect the most interesting aspect of the snellinckikrakers project for me. because we really lost. and we could have won. or lost better. i thought we lost pretty bad.

so there was a nice guy, i count him as a friend, who took on the role of "leader". he always convened and chaired meetings, he



fotos of snellinckstraat, june 2007





oh well...

-----weblinks

the original squat action report

<http://www.indymedia.nl/nl/2006/07/37839.shtml>

street festival

<http://www.indymedia.nl/nl/2006/09/39162.shtml>

artikelkje over de Rotterdamse Snellinckstraat
[in dutch, printed here as "another account"]

<http://www.indymedia.nl/nl/2007/01/41695.shtml>

linckezwaard residents forum

<http://www.linckezwaard.nl>

fotos from snellinck

<http://s114.photobucket.com/albums/n247/utalma/squats/Snellinck/>

represented us to wbr (with others, he wasn't a complete dictator), he moved around in the shadows doing that power thing. most people were quite happy with that i think, because they could shrug off responsibility onto him. thus he always spoke a lot at meetings and people came to him for advice.

i thought it was a bit strange, but didn't really have a problem with it, until it was too late and i was trying to motivate people for the court case and they weren't interested. perhaps they thought the "leader" would fight it all for them. but in fact at a really essential moment (when the court date was set and we needed to fix our defence), he was on holiday!

even when we did meet as a group, the dynamic was lame. a few people always talking and talking way too much. various dodgy invisible dictatorship ideas were floated around like a "safety committee" and a "core group". aaah it all seems so petty to point out, but it's always the fucking same isn't it?

but was this a problem? not really. however, some things were annoying. for example, back to the people who said they would take a house and basically never moved in. it actually got to the stage a few months down the line when i thought the houses would get squatted by other squatters and we even knew people looking for houses!! the "leader" blocked suggestions for new people to live on the street, saying that people who originally wanted the house still wanted them when in fact they had actually told him that they didn't want the house and wanted him to give the key to a new person. this sort of control freakery is never nice to discover.

i or we (at least i'm sure i did!) also lost a lot of energy in the communal aspect. as i have suggested, for various reasons people didn't really participate much in group projects, which kept my energy down. it's nicer to clean a communal house with a few people than on your own. i regret not fighting the court case for my house on

my own. that was foolish and felt wrong. instead of going with a good squat lawyer i decided to follow the group decision and take a lawyer who was also representing the renters in their dispute with wbr. but he was a specialist in house-rights, not squatting, and clearly wasn't interested in winning our case. he read our statement in a monotone without looking at the judge and didn't question the wbr line despite several inconsistencies which 40 squatters sitting behind him in the courtroom were eager to point out. bah, i probably would have lost but lost much better. such is life. you choose your struggles and i was also lazy. well, lazy? depends on your view i guess. it was also my third court case in a year.

so we went to court with our lame lawyer who never questioned the wbr story. the judge ripped into wbr, who were febrile in their arguments. but money talks and of course eventually they will work on the buildings ... so after a two week assessment period, the judge decided on december 23 that we should leave january 15. at least we had longer than 48 hours (the minimum time she could have given).



what more to say? i hope i don't sound bitter. maybe i am bitter. a bitter old man at 29! for me this experiment was fun though. it ended sooner than i thought, sooner than everyone thought. i hope we learnt from it.

ending

it always feels like rats leaving a sinking ship. maybe i expect too much, but it was a shame we didn't get together in some way to close the project. maybe that happened at the eetcafe, which began the weekend most people were moving stuff. i didn't want to go. i couldn't face it. i was feeling more like sorting out my stuff in my new place. i guess we weren't really there long enough to build much cohesion so there was nothing to close. i met some nice people anyway.

what did i learn from it all?

well i would do it again. i would pay less attention to what people say and judge them on their actions. i would concentrate on saying what i mean and doing what i say.

a few months on

well, it's now june 2007 ... snellinckstraat is closed off by a big fucking crane working on the building site across the street. there are metal fences straddling the pavement and small pathways for the unfortunate home owners who still live on a deserted street to reach their front doors. i guess eventually they will bite the bullet and sell up. the doors of the squats are screwed shut and the windows are boarded up. didn't they tell the judge they wanted to work on these buildings?

oh yeah, i forgot, they're lying bastards.